

MEŽA draugi

mammadaba
Dzīvo Latvijas valsts mežos

LATVIJAS VALSTS MEŽI

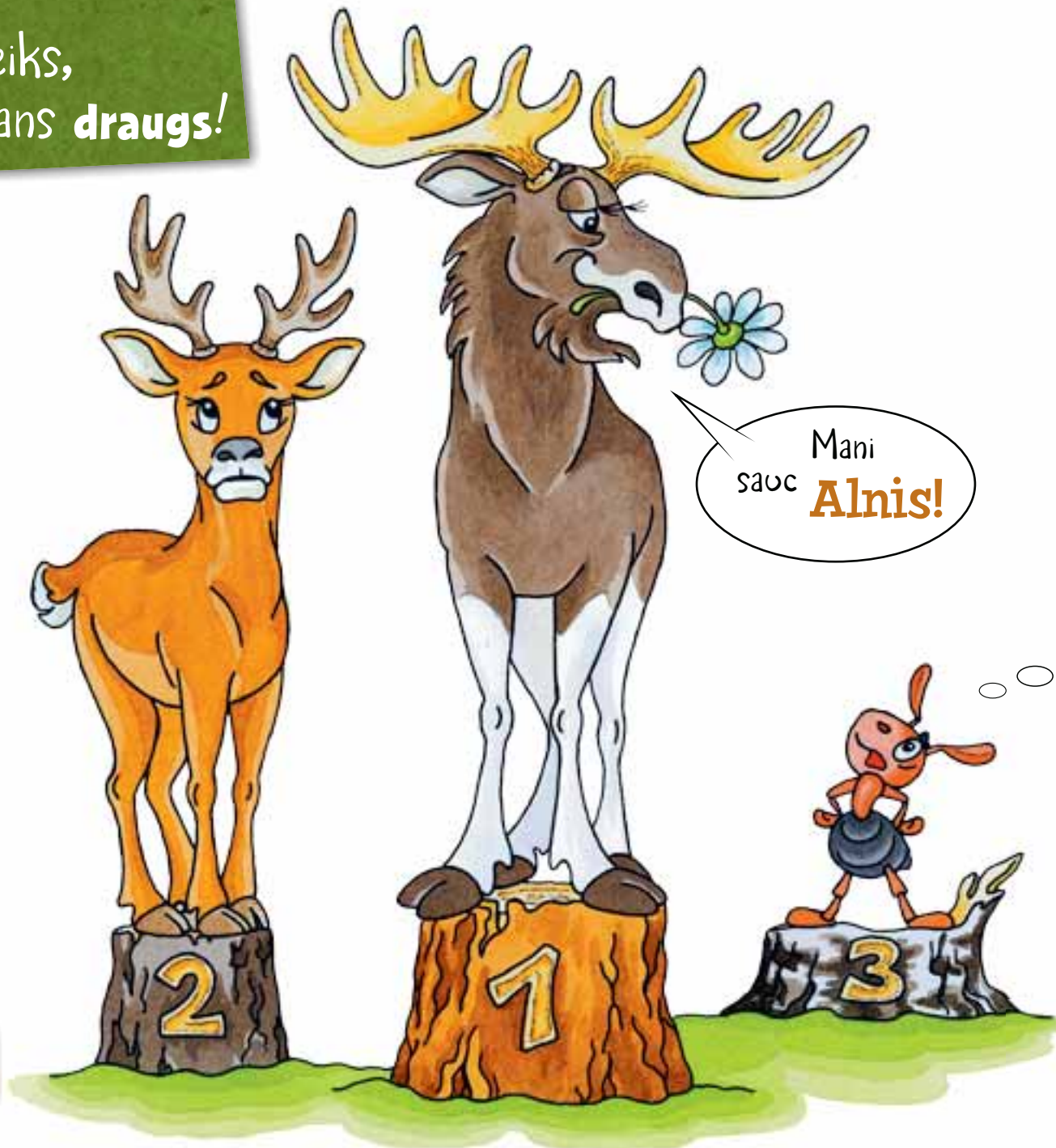
Mežonīgs stāsts par satikšanos

Mežonīgs stāsts par satikšanos

Sveiks,
mans draugs!

Ja ņem vērā, ka jau piedzimu kā alnis, tad šo vārdu ir pavisam viegli atcerēties, ne tā?

Tu jau droši vien zini, ka aļņi dzīvo mežā, kādreiz arī zoodārzā, bet Latvijā mūs noteikti vari ieraudzīt brīvā dabā – tur, kur mitinos arī es.

Esmu lielākais no mežaiņiem, ja mani izmēra no visām pusēm, ieskaitot milzīgo pašapziņu.

ES pieprasu
PĀRMĒRĪŠANU!

Vai **ZINĀJI** ???

Alnis nedēļā apēd tik daudz zaļumu, cik saietu **250** piena pakās, un **aļņu** mātītes tāpat kā tēviņi nēsā **BĀRDU**.

Cik **ZAĻUMU** ikdienā apēd tu **PATS**?

Vai tev ir bārda?

Bet **MEŽĀ**

es nedzīvoju viens –

man apkārt ir daudz draugu,
droši vien tāpat kā **TEV!**

Ja kādreiz atnāksi ciemos, varēsi ar viņiem iepazīties.

Draugu nekad nav par daudz, vai ne?

Pastāstīšu, kā viņus satiku es. Pavisam mežonīgi!

Kādā jaukā rītiņā kā parasti čāpoju uz brokastu pusi,
meklējot sulīgus dzinumiņus un lapiņas, kad ieraudzīju savu
iecienītāko gardumu pašā acu priekšā – kraukšķīgas priežu
galotnītes līdz pat mežmalai.

PALĪGĀ,
piesedziet kāds
mūs!

Ņamm!

Ģaršīgi!

Tavu brīnumu – vēl nesen biju te
maldījies dziļos brikšņos, kad
pēkšņi – viss ap **PRIEDULĒNIEM**
tagad likās kā ar nazīti nogriezts.

Jau noliecu galvu

mēmā pateicībā, lai nobaudītu **kārumu**,
kad gaisu pāršķēla ass troksnis –

Zmmmmmm!
ZMMMMMM!

TRATATATAA!

TRRRRRRR!

Kas tad **TAS!**?

Esmu jau agrāk redzējis
divkājainos – sēņotājus un
medniekus –, bet šis cilvēks,
kas iznāca no krūmiem, bija
pavisam neparasts!

Paskaties pats,
kā viņš izskatījās!

Nez, vai
MAN arī pietāvētu
oranžā krāsa?

Ko TEV vislabāk
patīk darīt **mežā?**

OGOT, sēņot vai varbūt
kāpt **KOKOS?**

Uzzīmē savu iecienītāko nodarbi šeit:

Kas gan
mani traucē
brokastot?

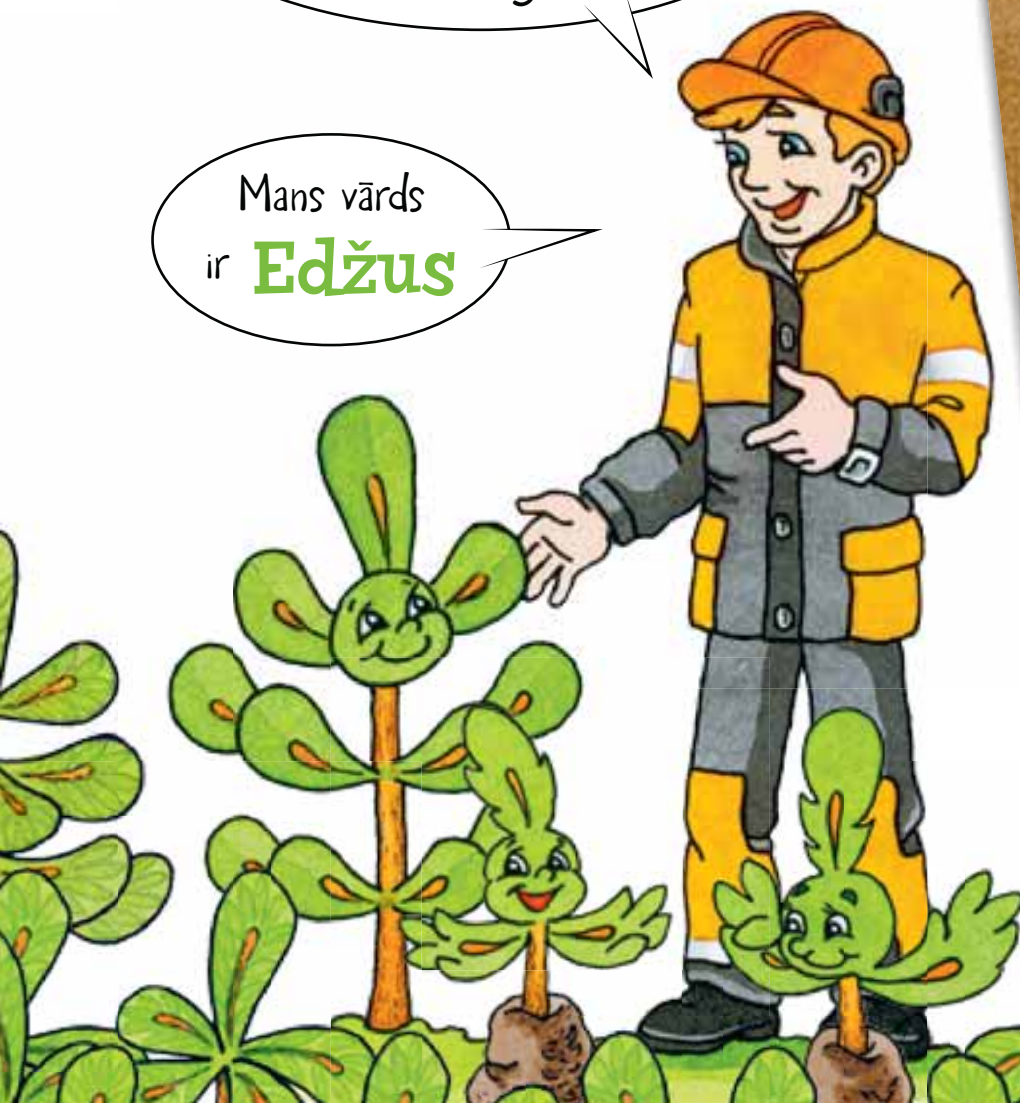
Alnis jutās patiesi pārsteigts, kad
TRAKAIS TROKSNIS pēkšņi pārtrūka un
savāda **cilvēks** viņu uzrunāja.

???

Tu laikam esi **Alnis**?
Tev te nevajadzētu **brokastot**,
citādi mans iestādītais **mežs**
aizies bojā!

Mans vārds
ir **Edžus**

“Tagad strādāju
mežā,
lai atbrīvotu
priedītes no
NEZĀLĒM un tām
varētu piekļūt
gaisma, kas
nepieciešama
to augšanai,”
Edžus piebilda.

“Protams,
ka esmu
Alnis, bet
nesaprotu, kur
tu redzi **mežu?**”
viņš īgni atvaicāja.

? ? ?

Man pie visiem
četriem pārnadžiem ir
tikai sīki **KOCIŅI**, kas
vislabāk noder tieši
brokastīm!

“Ai,” iesaucās Edžus, “tad jau var teikt, ka arī bērni nav cilvēki, vai tiesa?”

“Tas, ko tu gribi apēst, ir nākotnes **mežs!**” viņš iebilda.

Viņiem
varētu būt kādi
3 gadiņi!

Edžus turpināja skaidrot:

“Veselīgi **meži** ir tādi, kuros ir gan **jauni**,
gan **VECI** koki; gan **KLAJUMI**, gan **biezokņi**.
Tie dod mājvietu dažādiem dzīvniekiem!”

Čunčiņiem
patīk jaunaudžu
sabiedrība!

Saskaiti, cik daudz **MAZPUTNIŅU**

vari atrast **JAUNAUDZES** zīmējumā!

Hmm, tomēr nesaprotu, kāpēc
koki būtu jāstāda un vēl jāapčobina –
tie taču **AUG paši?**

Edžum atbilde nebija tālu jāmeklē. “Stādot un kopjot mežinieki palīdz **mežam** atjaunoties ātrāk tajās vietās, kur koki nocirsti vai gājuši bojā. Tā **mežs** kļūst arvien **SPĒCĪGĀKS** un **veselīgāks**. Cilvēki var iegūt kokmateriālus, lai uztaisītu sev mājokļus un citas vajadzīgas lietas,” viņš atklāja.

Vai ZINĀJI ???

Koksnes sastāvdaļas
vari atrast pat...

- zobu pastā
- saldējumā
- automašīnā
- kuģī
- kā tu domā, kur vēl?

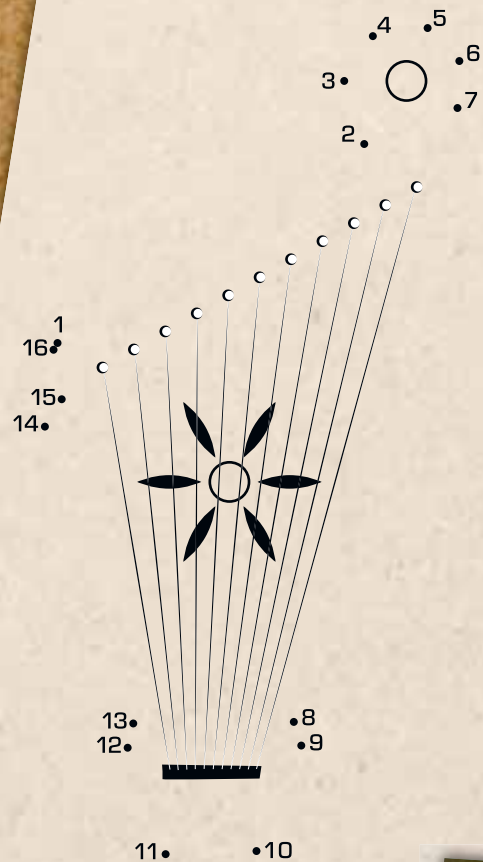
āh, negribu neko
ne **dzirdēt**, ne **REDZĒT**
ārpus savas **MELNĀ**
stārķa ligzdas!

Hmm, jāpamēģina
man arī šo to
UZMEISTAROT...

SAVIENO ciparus ar līnijām,
lai ieraudzītu, ko vēl var
uztaisīt no koka!

Edžus nerimās:
“Lai **mežs** spētu
nodrošināt kokmateriālus,
mums ir nepārtraukti
par to **jārūpējas.**”

Šo darbu
iesāka jau mans
vecvectēvs!

Vienmēr jāiestāda vismaz
DIVI koki viena nocirstā vietā.
To var **uzzīmēt** kā
nepārtrauktu apli,
kas aizsācies
sensenos laikos.

Vai **TU** pats esi
iestādījis kādu
kociņu?

Alnis tomēr joprojām bija domīgs: “Bet kāpēc jums māju būvēšanai nepieciešami **koki**? Jums taču plastmasu un citus atkritumus nav kur likt – tie arvien vairāk mētājas mežā!”

Moms
drazu **NEVAJAG**,
bet **kokus**
gan!

Nost ar
PLASTMASU!
Gribam **elpot!**

Vai zināji, ka **PLASTMASA** dabā nesadalās
un degot izdala **KAITĪGAS** vielas? **Brrrr...**

“Koks ir dabai pats draudzīgākais materiāls – tas **atjaunojas!**” Edžus pārlicināti iesaucās.

Nocirstā
vietā izaug jauns
mežs!

“Turklāt kociņi augot ražo **skābekli** – to, ko mēs elpojam, – un **uzsūc** sevī kaitīgās gāzes, kuru uz zemes ir krietni par daudz. Tieši pretēja ir plastmasa, kuru taisa no **NAFTAS**. Tā nesadalās un piesārņo ne tikai **mežu**, bet arī upes, jūras – visu pasauli. Jo vairāk cilvēki izmantos ikdienā koku, jo ikvienai dzīvai radībai būs labāk,” viņš apstiprināja.

Koks
LABS!

Turklāt
NAFTA drīz
beigsies!

“Ei, es vairs nevaru
noklausīties jūsu murmulēšanā!”
negaidīti iesaucās **vāvere**,
nolecot no koka.

Mani sauc
Veronika, vāvere Veronika.
Es par **kokiem** zinu vairāk
nekā jūs visi **KOPĀ!**

Šis pats
man kalpo kā
vasarnīca –
tīri glīts, vai ne?

Viņa dižojās: “Es **kokos** būvēju ligzdas, guļu, ēdu,
lūkāju, šūpojos, vācu krājumus ziemai, skat, ko tik
es māku! Manuprāt, svarīgi ir tas, ka jūs, cilvēki,
cērtot mežu, atstājat lielos, **dobumainos**
kokus. Tie patīk ne tikai man, bet arī putniem!”

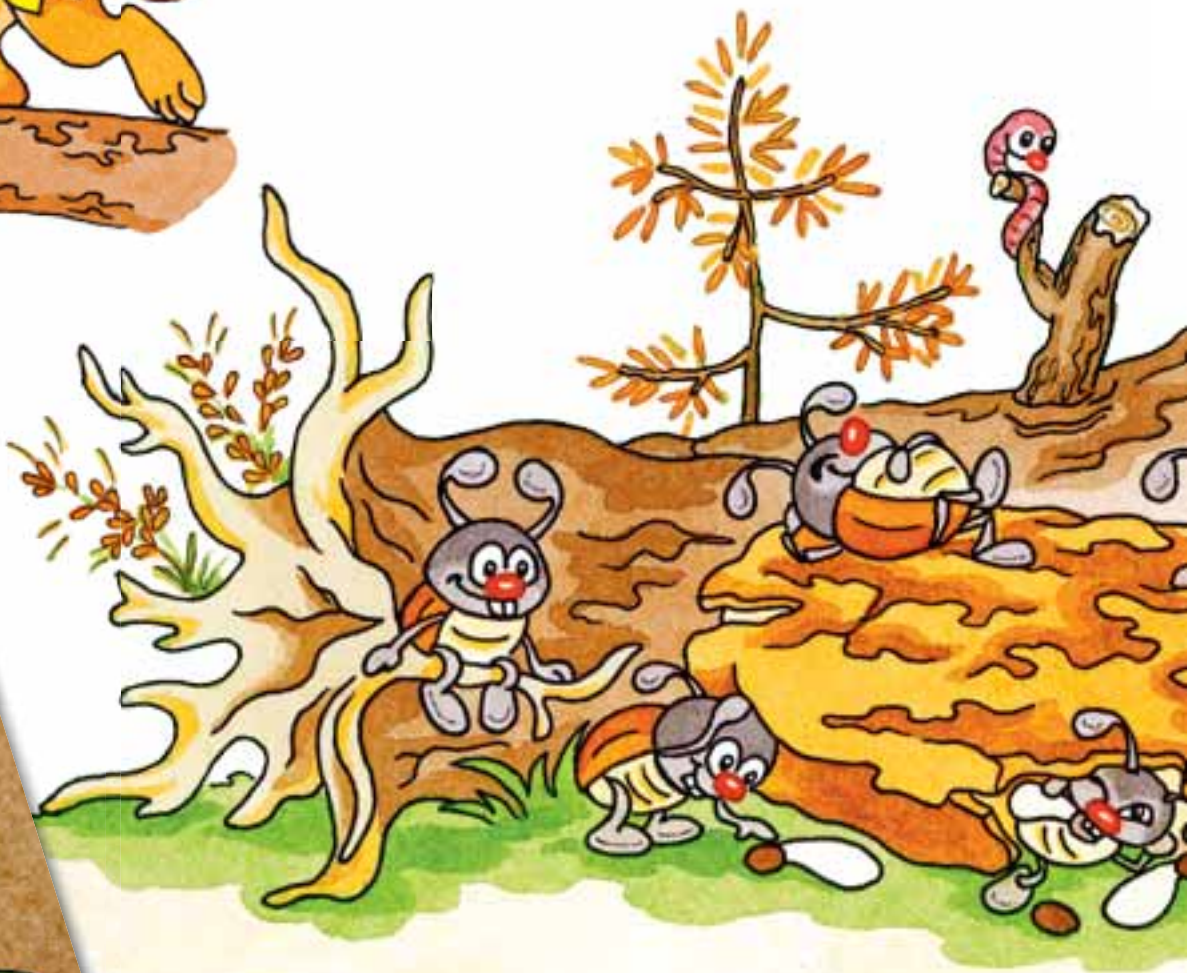

Klau, **ES** biju
pirmā!

te

Tajā kritošajā
sausoknī glabājas
mani kaltēto **OGU**
krājumi.

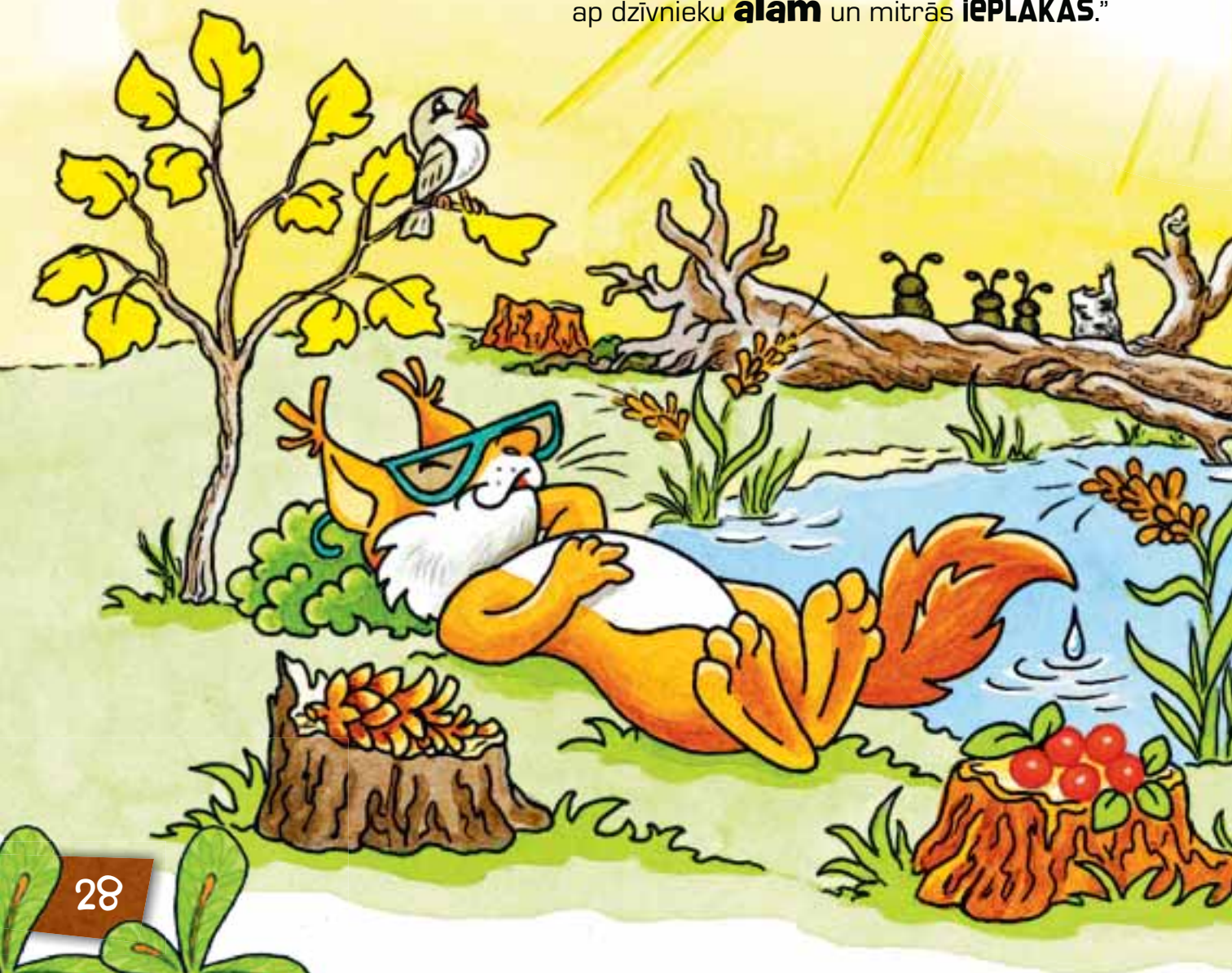

Tikai nevienam
MIZGRAUZIM
nesakiet!

He,
MIZGRAUŽI
jau zina!

“Jā, tik tiešām,” atzina Edžus, “izcirtumos mēs vienmēr atstājam lietas, kas arī turpmāk kalpos **dabai**: arī apaugumu ap dzīvnieku **alām** un mitrās **iePLAKAS**.”

Vai zināji, ka mežam atjaunoties palīdz arī daži **KUKAIŅI**?
Tāda brašule ir **skudra**, kura cīnās ar **MIZGRAUŽIEM**.
Palīdzi viņai atrast īsāko ceļu līdz izcirtumam.

“Lūk, atnākusi mana meita
LAUMA – viņa ir braša
sēnotāja un ne tikai!”
iesaucās Edžus.

Viņš
RŪC!

Tepat netālu
iedziedājās **VĪTĪTIS**.
Tas bija mežā mītošs
mazputniņš, kuru mēdza
jaukt ar **ČUNČĪŅU** – bet
kurš gan neatšķir tumšus
stilbiņus no gaišākiem?
Pēc brīža pievienojās arī
Svirlītis.

Ko jūs te stāvat ar
tik **NOPIETNIEM** deguniem?
Labāk **uzdziedāsim!**

Kas kaitēja
nedzīvor
dīža meža
malīņāāā!

Labprāt vēl
PADZIEDĀTU, bet
mans vēders **KURKST**
jau pārāk skaļi!

“Vai zināt, mēs varam uztaisīt gardu
zupu tepat uz **UGUNSKURA**,
ja cits citam palīdzēsīm,”
ierosināja Lauma.

Te būs gardās
SĒNES celmenes no
blakus izcirtuma!

“Hmm, mēs visi te esam satikušies tādi “mežoņi”, vai ne?” dziļdomīgi izdvesa **Alnis**, paēdis un apmierināts...

“Jā, mežoņi gan!” smējās Edžus un Lauma.

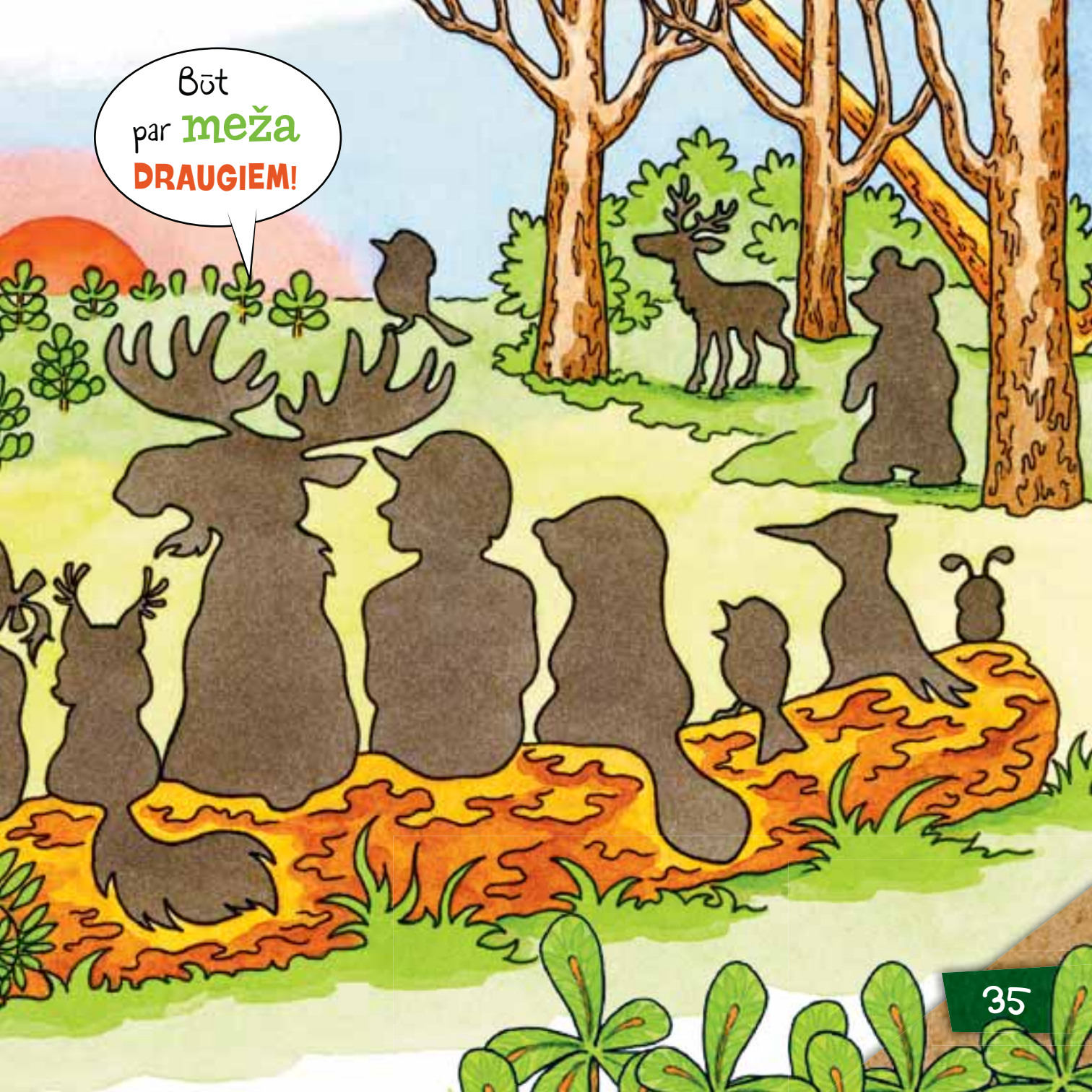
“Dažreiz piemirstam, ka arī cilvēks ir **dabas** sastāvdaļa un atrasties **mežā** – tas ir dabiski,” atzina Edžus.

“**Mežs** ir satikšanās vieta tik daudziem.

Tāpēc ir svarīgi mums saprasties un visiem kopā – **CIENĪT** un **MĪLĒT mežu!**”

Būt
par **meža**
DRAUGIEM!

Vai atceries, kad pats **PĒDĒJO** reizi biji **mežā?**

Esi vienmēr
gaidīts **ciemos**,
draudzīņ!

“Draudziņ, vai zināji, ka mežs sedz vairāk nekā pusi mūsu Latvijas? Un tas tiek īpaši audzēts un lolots, lai Tu varētu elpot vairāk skābekļa un dzīvot dabai draudzīgāk – mājās, kas būvētas no koka?”

Izrādās, ka tajā ir loma gan tev, gan man, gan arī cilvēkiem, kas mežā strādā – mežiniekiem.

Par to arī ir šis stāsts.
Bet vēl vairāk – par **draudzību.**”

Uz tikšanos
mežā!

© AS Latvijas valsts meži, 2014.

Teksts – Līga Abizāre
Ilustrācijas – Liāna Šulce